

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 września 2015 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Jolanta Łanowy
Protokolant:	Małgorzata Skirło

po rozpoznaniu w dniu 18 września 2015 r. w Gliwicach

sprawy S. K. (K.)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

o prawo do emerytury

na skutek odwołania S. K.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

z dnia 19 września 2014 r. **nr** (...)

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, iż przyznaje odwołującemu prawo do emerytury od dnia 22 sierpnia 2014 r.

(-) SSO Jolanta Łanowy

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 19 września 2014r. – Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. odmówił S. K. prawa do emerytury z obniżonego wieku, ponieważ nie wykazał na dzień 1 stycznia 1999r.- 15 lat pracy w pełnym wymiarze czasu pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze. Decyzje wydano w oparciu o przepisy art. 184 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z FUS i par. 4 ust. 1 rozporządzenia rady Ministrów z dnia 7.02.1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze.

Ubezpieczony S. K. wniósł odwołanie od tej decyzji, domagał się jej zmiany i przyznania prawa do emerytury.

W odpowiedzi na odwołanie Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. wniósł o oddalenie odwołania, podtrzymał argumentację zawartą w zaskarżonej decyzji, a nadto podniósł, iż nie uwzględniono ubezpieczonemu do okresu pracy w warunkach szczególnych zatrudnienia od 14.10.1974r. do 31.05.1995r. w Hucie (...). Odwołujący wprawdzie przedłożył zaświadczenie o zatrudnieniu i wykonywaniu pracy w warunkach szczególnych w tym okresie, organ rentowy jednak kwestionował ten dokument, gdyż nie został wydany przez pracodawcę.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Ubezpieczony M. K. urodził się (...)

W dniu 30 lipca 2014r. złożył wniosek o przyznanie mu prawa do emerytury z tytułu obniżonego wieku.

Decyzją z dnia 19 września 2014r. – Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. odmówił S. K. prawa do emerytury z obniżonego wieku, uznając iż nie spełnia wszystkich przesłanek. Na dzień 31 grudnia 1998r. ubezpieczony udokumentował okres składkowy i nieskładkowy wynoszący łącznie 29 lat, 2 m-ce i 26 dni. Nie wykazał jednak na dzień 1 stycznia 1999r.- 15 lat pracy w pełnym wymiarze czasu pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, a jedynie 2 lata, 9 m-cy i 17 dni. Organ rentowy nie zaliczył odwołującemu do pracy w warunkach szczególnych od 14.10.1974r. do 1995r. w Hucie (...), ponieważ świadectwo wykonywania pracy w warunkach szczególnych z dnia 25.11.1999r. zostało wystawione przez Zakłady (...) Spółka z o.o., który to zakład nie jest następcą prawnym Huty (...). Ponadto w dacie złożenia wniosku odwołujący nie miał ukończonych 60 lat.

W toku procesu ubezpieczony M. K. twierdził, iż w spornym okresie był pracownikiem Huty (...) i zatrudniony był na stanowisku ślusarza, a prace wykonywał przy bieżącej konserwacji agregatów i urządzeń koksowniczych, pracował przy maszynach wsadowych, na wydziale węglowym, przy młotach mielących węgiel, przy taśmociągach transportujących węgiel i urządzeniach transportujących wozy z węglem. Prace te były związane z utrzymaniem ruchu.

Po zakończeniu pracy w Hucie (...), po likwidacji huty, zatrudniony został w Zakładach (...) i pracę wykonywał na tym samym stanowisku jak w Hucie (...), a organ rentowy ten okres zatrudnienia uznał mu za pracę w warunkach szczególnych.

Ubezpieczony ukończył 60 lat (...), w toku procesu.

Jak ustalono w spornym okresie ubezpieczony był pracownikiem Huty (...). Zatrudniony był na terenie koksowni. Zatrudniony był na stanowisku ślusarza. Do jego obowiązków należała naprawa maszyn i urządzeń takich jak maszyny wsadowe, młyny młotowe, elewatory, taśmociągi, podajniki, zrzutnie czy dozowniki węgla. Właściwie do jego obowiązków należała naprawa wszystkich urządzeń na linii produkcyjnej koksu. Były to prace związane z utrzymaniem ruchu. Pracownicy zatrudnieni na takim samym stanowisku co ubezpieczony otrzymywali dodatki za prace w warunkach szczególnych w postaci posiłków regeneracyjnych.

Ubezpieczony był zatrudniony przy wykonywaniu w.w. prac w pełnym wymiarze czasu pracy.

Razem z ubezpieczonym w Hucie (...) - na terenie koksowni, w spornym okresie zatrudnieni byli świadkowie R. S. i A. S. (1). Przy czyn A. S. (2) był pracownikiem Huty (...) w okresie od 1979r. do 1995r. tj. do daty likwidacji huty, zatrudniony był na takim samym stanowisku jak ubezpieczony i wykonywał takie same prace, następnie razem z ubezpieczonym, podjął pracę w Zakładach (...), które przejęły Hutę (...). W Zakładach (...) świadczył pracę na tym samym stanowisku co w Hucie (...). Natomiast A. S. (1) także pracował na terenie koksowni w latach 1968r. do 1995r., ale nie w tej brygadzie co ubezpieczony. Świadkowie pracowali razem z ubezpieczonym na tej samej zmianie.

Akta osobowe byłych pracowników Huty (...) są archiwizowane przez ArchiDoc w C., jednak archiwum nie dysponuje aktami osobowymi ubezpieczonego.

Zakłady (...) sp. Z o.o. w B. w dniu 25.11.1999r. wydały odwołującemu świadectwo wykonywania pracy w warunkach szczególnych za sporny okres i z treści tego dokumentu wynika, iż był on zatrudniony, pracował przy bieżącej konserwacji agregatów, na stanowisku ślusarza wymienione w Dziale XIV poz. 25 pkt załącznik nr 1 do zarządzenia nr 3 Ministra Hutnictwa i Przemysłu maszynowego z dnia 30-03.1985r. w sprawie stanowisk pracy na których wykonywane są prace o szczególnym charakterze w zakładach pracy resortu hutnictwa i przemysłu maszynowego. Jak wynika Świadectwa wykonywania pracy w szczególnych warunkach lub szczególnym charakterze z dnia 5.06.2001r. wystawionego także przez Zakłady (...), w okresie od 16.06.1995r. do 3.06.2001r. ubezpieczony był zatrudniony na tym samym stanowisku i przy wykonywaniu tych samych prac co w spornym okresie.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie: akt organu rentowego, zeznań świadków: R. S. i A. S. (1) oraz przesłuchania stron. Zebrany materiał dowodowy Sąd uznał za kompletny i wystarczający do poczynienia ustaleń faktycznych oraz na rozstrzygnięcie sprawy. W szczególności Sąd dał w pełni wiarę zeznaniom świadków i wyjaśnieniom ubezpieczonego, gdyż są spójne i wzajemnie się potwierdzają. Należy również podkreślić, że zarówno świadkowie, jak i sam ubezpieczony precyzyjnie i w sposób nie budzący najmniejszej wątpliwości określili charakter pracy odwołującego.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonego, S. K. zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 184 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity: Dz.U. z 2009r., nr 153, poz. 1227 ze zm.) ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w art. 32, 33, 39 i 40, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy osiągnęli:

- 1) okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat - dla kobiet i 65 lat - dla mężczyzn oraz
- 2) okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27.

Emerytura przysługuje pod warunkiem nieprzystąpienia do otwartego funduszu emerytalnego albo złożenia wniosku o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa.

W zakresie określenia wieku emerytalnego, o którym mowa w art. 32 ust. 1 ww. ustawy, rodzajów prac lub stanowisk oraz warunków, na podstawie których ubezpieczonym przysługuje prawo do emerytury art. 32 ust. 4 odsyła do uregulowań Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. Nr 8 poz.43 ze zm.).

W myśl § 3 i 4 rozporządzenia, pracownik który wykonywał prace w szczególnych warunkach, wymienione w załączonym do rozporządzenia wykazie A, nabywa prawo do emerytury, jeżeli spełnia łącznie następujące warunki:

1. osiągnął wiek emerytalny wynoszący: 60 lat dla mężczyzn
2. ma wymagany 25 letni okres zatrudnienia, w tym co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

Zgodnie z treścią § 2 ust. 1 i 2 ww. rozporządzenia, okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w tym akcie prawnym są okresy, w których praca w szczególnych warunkach jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy. Okresy pracy, o których mowa w ust. 1, stwierdza zakład pracy, na podstawie posiadanej dokumentacji, w świadectwie wykonywania prac w szczególnych warunkach, wystawionym według wzoru stanowiącego załącznik do przepisów wydanych na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia, lub w świadectwie pracy.

Natomiast jak stanowi § 1, ust 1 i 2 rozporządzenie stosuje się do pracowników wykonujących prace w szczególnych warunkach, wymienione w § 4-15 rozporządzenia oraz w wykazach stanowiących załącznik do rozporządzenia, zwanych dalej "wykazami". Właściwi ministrowie, kierownicy urzędów centralnych oraz centralne związki spółdzielcze w porozumieniu z Ministrem Pracy, Płac i Spraw Socjalnych ustalają w podległych i nadzorowanych zakładach pracy stanowiska pracy, na których są wykonywane prace w szczególnych warunkach, wymienione w wykazach A i B.

Przedmiotem sporu w niniejszej sprawie pozostawało ustalenie, czy ubezpieczony spełnia przesłanki do nabycia emerytury wcześniejszej z tytułu pracy w warunkach szczególnych po ukończeniu 60 roku życia.

Warunkiem nabycia uprawnień emerytalnych według art. 184 jest spełnienie przesłanki stażu przed dniem 1 stycznia 1999r. Brak w treści art. 184 przesłanki końcowej daty spełnienia pozostałych warunków nabycia uprawnień emerytalnych (tj. na dzień 31 grudnia 2008r.) powoduje, że ubezpieczeni, którzy w chwili wejścia w życie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych posiadali wymagany okres ubezpieczenia (szczególny i zwykły), mogą realizować prawo do emerytury na starych zasadach po osiągnięciu wieku emerytalnego określonego w art. 32 również po dniu 31 grudnia 2008r. oraz nieprzystąpieniu do OFE albo złożenia wniosku o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa. Wszystkie przesłanki muszą zostać spełnione łącznie.

Według oceny Sądu postępowanie dowodowe przeprowadzone w tej konkretnej sprawie wykazało, że ubezpieczony S. K. ukończył 60 rok życia, wprawdzie nie w dacie złożenia wniosku, ale w toku procesu i na dzień 31 grudnia 1998r. udowodnił łącznie ponad 25 lat okresów składkowych i nieskładkowych, w tym ponad 15 lat pracy wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy w szczególnych warunkach. Nie budzi wątpliwości Sądu, że praca wykonywana przez ubezpieczonego w Huty (...) w okresie od 1979r. do 1995r. przy naprawie i konserwacji urządzeń na terenie całej koksowni jest to praca wymieniona w Wykazie A Dział XIV poz. 25 stanowiącego załącznik do Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. Nr 8 poz.43 ze zm.).

Organ rentowy nie uwzględnił odwołującego tego okresu pracy, argumentując że ubezpieczony nie przedłożył świadectwa wykonywania pracy w warunkach szczególnych w spornym okresie wydanego przez pracodawcę.

Trzeba jednak podkreślić, iż w myśl z ugruntowanego już stanowiskiem judykatury i doktryny „sądy pracy i ubezpieczeń społecznych rozpoznając sprawy z zakresu ubezpieczeń społecznych dokonują kontroli zgodności decyzji administracyjnych wydanych w tych sprawach z prawem w trybie odrębnym określonym w kodeksie postępowania cywilnego, w którym to trybie nie obowiązują ograniczenia dowodowe obowiązujące w postępowaniu administracyjnym toczącym się przed organami rentowymi ” (wyrok Sądu Apelacyjnego w(...) z dnia 12 kwietnia 1996r., sygn. akt III AUr 235/96, Orzecznictwo Sądu Apelacyjnego w W. z 1997r., nr 1, poz. 2). Z kolei w wyroku z dnia 25 lipca 1997r. sygn. akt II UKN 186/97 Sąd Najwyższy stwierdził, że: „W postępowaniu sądowym nie obowiązują ograniczenia, co do środków dowodowych stwierdzających wysokość zarobków lub dochodów stanowiących podstawę wymiaru emerytury lub renty określone w § 20 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1984r. w sprawie postępowania o świadczenia emerytalno-rentowe i zasad wypłaty tych świadczeń (Dz. U. Nr 10, poz. 49 ze zm.) ”(OSNP z 1998r, Nr11, poz. 342).

Tak więc w postępowaniu przed sądem ubezpieczeń społecznych mogą być przeprowadzane wszelkie dowody zmierzające do prawidłowego rozstrzygnięcia, w tym zeznania świadków.

Istotnym w sprawie była także okoliczność, iż po zakończeniu pracy w Hucie (...), ubezpieczony podjął pracę w Zakładach (...) sp. Z o.o. w B., który to zakład nie jest następcą prawnym Huty (...), ale kontynuował działalność gospodarczą w (...) zakładu Huty (...), przejął też pracowników. Ubezpieczony w Zakładach (...) wykonywał dokładnie takie same prace jak w Hucie (...). Pracodawca wydał mu za ten okres Świadectwo wykonywania pracy w warunkach szczególnych, które to organ rentowy nie kwestionował. Zatem ta dodatkowa okoliczność przemawia za uznaniem ciągłości charakteru pracy ubezpieczonego w tych dwóch zakładach.

Z powyższych przyczyn, Sąd stwierdził, że S. K. w dacie (...) (po ukończeniu 60 lat) spełnił łącznie wszystkie warunków niezbędne do przyznania emerytury z obniżonego wieku, wynikających z treści art. 184, ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity: Dz. U. z 2009r., Nr 153, poz. 1227 ze zmianami), a tym samym jego odwołanie zasługuje na uwzględnienie.

Biorąc wszystkie powyższe względy pod uwagę, Sąd na mocy art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. orzekł, jak w sentencji wyroku.

(-) SSO Jolanta Łanowy